En sang om Emmaus

- *af Jørgen Olsen, koordinator, Genvej til Udvikling.*

På generalforsamlingen blev jeg opfordret til at fortælle i indeværende nummer om mit forløb med Emmaus-Bevægelsen, herunder hvad der ledte frem til dannelsen af Genvej til Udvikling (GtU). Det gør jeg ikke uden en vis betænkelighed; for det er ikke min indsats alene, der hverken nu eller gennem de mange årtier får arbejdet til at skride frem.

F. eks. har vores deltagelse i arrangementet Verdensspejlet i Århus – med pasning af blandet u-landhandel gennem 6 dage – fundet sted helt uden min medvirken og i allernyeste tid, jf. side 3.

Men OK – jeg er trods alt koordinator og fik også ideen til dannelsen af foreningen i sin tid, dvs. som arbejdsgruppe i 1976 og forening med vedtægter i 1978. Min tid i Emmaus forud for dannelsen af GtU vil jeg gerne have lov at skildre gennem en sang, jeg skrev hen over vinteren 1976.

Emmaus – jeg gav dig mine allerbedste år

Melodi: Kevin Johnson (Rock n Roll I Gave You the Best Years of My Life)
https://www.youtube.com/watch?v=4yuwhUx35Uc
Tekst: Jørgen Olsen den Yngre.

Det er længe siden, at jeg var sytten år.
Det var dengang, jeg var klunser ude på Vissegaard.
Det var første gang, jeg prøvede, det var i niogtres.
Jeg sled og slæbte uden løn, men var dog tilfreds.
Vi tømte Aalborgs huse for gamle ting og tøj
og for jern, papir og flasker. Tiden hurtigt fløj,
og så begyndte skolen, det var knapt så sjovt som før.
Jeg tænkte: ”Bliv nu færdig! Så ved jeg, hvad jeg gør.”

Emmaus, jeg gav dig mine allerbedste år.
Det var ikke svært at vælge, og jeg håber, I forstår,
at der er ingen anden livsform, som er virkelig god for mig,
og jeg tror, det er en livsform, som kan vise verden vej,
så den bli’r bedre, end verden er nu.

Jeg kom så mange steder, og meget sku’ der ske
i Holland og i Finland og nede i Montpellier.
Jeg strejfede rundt i Frankrig og Norditalien med.
Til lejre og til samfund rejste jeg af sted.
De fleste af de mennesker, som siger mig bare lidt,
har jeg truffet gennem det her. Selv om der blev slidt,
var der også tid til venskab, ja mer end det for nogen,
og mange fandt hinanden. Jeg fandt inspiration.

Emmaus, jeg gav dig mine allerbedste år.
....

Vi lavede flotte baller, skønt tempoet var skrapt
af klude og aviser, kraftpapir og pap,
og alt, hvad vi leverede, var superkvalitet;
for dette er en del af vores identitet.
Og vi holdt loppemarked med mange sjove ting
og antikviteter. Folk de stod på spring,
så mange af dem snublede, når porten gik på klem;
for nu sku' der handles. Hvem ku' snyde hvem?

Emmaus, jeg gav dig mine allerbedste år.
….

Når det så blev aften, så var der hyggestund.
Nogle spillede guitar – andre brugte mund.
Og tiden gik med sange om håb og kærlighed
og lange diskussioner om sult og krig og fred.
De overskud, vi skabte, blev sendt fra land til land,
til Indien og Angola, Chile og Oman.
Det er forskelligt, hvordan projekterne er gået.
Alligevel så føler man, at man gjorde noget.

Emmaus, jeg gav dig mine allerbedste år.
Det var ikke svært at vælge, og jeg håber, I forstår,
at der er ingen anden livsform, som er virkelig god for mig,
og jeg tror, det er en livsform, som kan vise verden vej,
så den bli'r bedre, end verden er nu,
så den bli'r bedre, end verden er nu.

Teksten kan inspirere til utallige analyser og perspektiveringer. Her vil jeg gøre det lidt kortfattet:

Personlig savner jeg ofte klunserarbejdet, som bl.a. indebærer, at nyankomne kan sættes i arbejde med det samme. Også i Danmark var Emmaus pioner inden for genbrug; men Røde Kors og Folkekirkens Nødhjælp samt hundredvis af andre organisationer og enkeltpersoner dominerer, når det gælder butikker og loppemarkeder, mens kommunernes lossepladser tager sig af det, vi en gang kaldte produktvarer. Emmaus har ikke den organisatoriske styrke og handlekraft til at gøre sig gældende.

Også livsformen savner jeg; men mennesker i Norden magter tilsyneladende ikke at kombinere arbejdsfællesskaber med bofællesskaber. I Sverige er nogle Emmaus-grupper ganske store, men der er ingen Emmaus-samfund efter klassisk fransk model – man arbejder sammen, bor ikke sammen. Det er det samme i Finland.

GtU sælger håndværksprodukter fra Vestafrika, især fra Emmaus-grupper, læs en argumentation herfor i f. eks. http://gtu.dk/PK122-3.pdf.

Vi har således samarbejdsrelationer med en række organisationer, men ikke et storstilet Danida-finansieret udviklingsprojekt som i 1999-2010. I begyndelsen af dette generalforsamlingsreferat http://gtu.dk/PK124-6-7-8.pdf argumenteres for denne samarbejdsform – om den igen vil blive praktiseret af GtU, afhænger ikke mindst af, hvem der vælger at engagere sig i vores forening.